

Sygn. akt IV Cz 375/13

POSTANOWIENIE

Dnia 20 czerwca 2013r.

Sąd Okręgowy w Słupsku Wydział IV Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Mariola Watemborska

Sędziowie SO: Dorota Curzydło, Jolanta Deniziuk (spr.),

po rozpoznaniu w dniu 20 czerwca 2013r. w Słupsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. M., H. M., B. G., W. S., M. S., E. S., J. W.

przeciwko Skarbowi Państwa Nadleśnictwu P.

o zapłatę

w przedmiocie wniosku powodów o zabezpieczenie powództwa

na skutek zażalenia powodów

na postanowienie Sądu Rejonowego w Chojnicach, Wydział I Cywilny z dnia 24 stycznia 2011r., sygn. akt I C 185/09

postanawia:

1. **oddalić zażalenie,**

2. **oddalić wniosek pozwanego o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.**

IV Cz 375/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 24 stycznia 2011r. Sąd Rejonowy w Chojnicach oddalił wniosek powodów o zabezpieczenie powództwa poprzez ustanowienie zakazu wyrębu lasu. Z uzasadnienia powyższego rozstrzygnięcia wynika, że w ocenie Sądu Rejonowego powodowie wprawdzie uprawdopodobnili swe roszczenie, niemniej jednak nie wykazali interesu prawnego w udzieleniu im zabezpieczenia w sposób wskazany we wniosku. Wycinka drzew, czyli dokonywanie trzebieży lasu jest czynnością hodowlaną wchodzącą w skład szerszego pojęcia – pielęgnacji lasu. Prowadzenie trzebieży przyczynia się do zwiększenia odporności lasu na szkody zarówno ze strony czynników biotycznych. Zakazanie zatem pozwananemu dokonywania wyrębu prowadzonego z pewnością zgodnie z planem urzędzenia lasu byłoby obciążeniem go ponad miarę w rozumieniu art. 730¹ § 3 kpc.

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiedli powodowie, którzy zaskarżając je w całości i wnosząc o jego zmianę poprzez udzielenie zabezpieczenia przez ustanowienie zakazu wyrębu na gruntach leśnych objętych księgą wieczystą KW nr (...), wskazali na błędne przyjęcie przez Sąd Rejonowy, że po stronie powodów nie występuje interes prawny w udzieleniu im zabezpieczenia. Zdaniem skarżących Sąd I instancji błędnie uznał, że pozwany realizuje planową gospodarkę leśną, że nie dokonuje wyrębu lasu w celu pozyskania drewna, a jedynie dokonuje trzebieży lasu w celach pielęgnacyjnych. Tymczasem w ocenie skarżących pozwany działa wyłącznie powodowany chęcią osiągnięcia korzyści

majątkowej i będzie tak dalej działał, powiększając areal wyrębu, z ewidentnym pokrzywdzeniem powodów. Nadto w ich przekonaniu Sąd Rejonowy nie wziął pod uwagę zasad współżycia społecznego, które pozwany swym działaniem narusza.

W odpowiedzi na zażalenie Skarb Państwa zastępowany przez Prokuratorię Generalną wniósł o oddalenie zażalenia i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego. Zdaniem pozwanego zbędne są w niniejszym postępowaniu wszelkie dywagacje powodów dotyczące wartości drzewostanu czy też szkody, zaś brak wstrzymania wycinki lasu nie uniemożliwi, ani nie utrudni wykonania orzeczenia, o ile będzie ono dla powodów korzystne, tzn. wykażą oni, że należy im się prawo własności objętych pozwem nieruchomości. Dalej, w ocenie pozwanego strona powodowa w żaden sposób nie uprawdopodobniła, by brak zabezpieczenia uniemożliwił lub poważnie utrudnił wykonanie mającego zapaść orzeczenia lub osiągnięcie celu postępowania w sprawie. Żądane przez powodów zabezpieczenie w postaci zakazu prowadzenia wycinki drzew byłoby środkiem zbyt ogólnym i sprzecznym z zasadami prawidłowej gospodarki leśnej. Nadto ustanowienie zabezpieczenia w sposób określony w pozwie uniemożliwiłby ochronę dotychczasowej substancji nieruchomości.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

Sąd Okręgowy podziela reprezentowane przez Sąd Rejonowy stanowisko co do braku przesłanek do udzielenia zabezpieczenia wobec niewykazania jednej z przesłanek określonych w art. 730¹ §1 kpc tj. interesu prawnego w jego udzieleniu. Wprawdzie zabezpieczenia można się domagać także w sprawie o ustalenie lub o ukształtowanie prawa lub stosunku prawnego, jednak wówczas interes prawny zachodzi, gdy po stronie podmiotu uprawnionego może powstać niemożliwość lub poważne utrudnienie w korzystaniu z ochrony prawnej udzielonej mu w postępowaniu głównym. Działania pozwanego nie zniwelują możliwości dokonania zmiany w księdze wieczystej polegającej na ewentualnym dostosowaniu treści zgodnie ze złożonym pozwem

Oddalając wywiedzione zażalenie Sąd Okręgowy miał ponadto na uwadze, że obecnie przedmiotowa nieruchomość znajduje się we władaniu Lasów Państwowych. Uprawnienie pozwanego do podejmowania działań na spornym obszarze wynikają z samej ustawy. Zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2005r. Nr 45 poz. 435 z późn. zm.), jednostki Lasów Państwowych prowadzą trwale zrównoważoną gospodarkę leśną, a wyrąb drzew jest jedynie jednym z elementów prawidłowej gospodarki leśnej. Działanie w oparciu o przepisy ustawy, uwzględniając podstawowy cel określony w art. 6 ustawy o lasach, nie może być kwestionowany. Nie można podzielić też argumentu, że wyrąb lasu to działalność nastawiona wyłącznie na zysk. Z niej bowiem finansowane są także i pozostałe zabiegi. Na marginesie już zatem tylko zauważyć należy, że w tej sytuacji pozbawienie tego źródła dochodu przy jednoczesnym nałożeniu na pozwanego obowiązku dokonywania czynności pielęgnacyjnych może spowodować trudności w realizowaniu ustawowego obowiązku wynikającego z ww. przepisu ustawy o lasach.

Na powodach ciążył obowiązek wykazania, że podejmowane są przez pozwanego takie działania, które z jednej strony narażają ich na szkodę, a z drugiej nie znajdują już uzasadnienia w celu, jaki ma realizować pozwany wypełniający ustawowy obowiązek zachowania bogactwa biologicznego jakimi są lasy. Hipotetyczna jedynie możliwość działania na szkodę powodów jeszcze nie przesądza o ich interesie prawnym w domaganiu się udzielenia zabezpieczenia.

W kontekście powyższych wywodów za bezzasadne uznać należy również stwierdzenia będące udziałem powodów o naruszeniu przez pozwanego zasad współżycia społecznego.

W tym stanie rzeczy należało, na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 kpc, orzec jak w sentencji postanowienia.

Wniosek pozwanego o przyznanie kosztów postępowania zażaleniowego należało oddalić jako przedwczesny. Przedmiotowe postępowania ma charakter incydentalny, a zgodnie z zasadą określoną w art. 108 kpc, Sąd rozstrzyga o kosztach w orzeczeniu końcowym.